

Nokkur bréf frá Einari M. Jónssyni,
Elliheimilinu, til Jóns Pálssonar.

Bréfin eru dagsett:

1. 15.5.1942.
2. 19.5.1942.
3. 20.5.1942
4. 21.5.1942.
5. 25.5.1942.
6. Ódagsett.
7. 5.10.1943.

Hvítasunnusállmur.

Dags. 24.mai 1942.

Í hinum blíða blæ.

Á allrasálmessu.

Við lag úr kóralbók Bachs 1210.

Ó, Jesús Kristur, herra hár.

Samtals: 17 1/2 blað qto.

17.

Íllab. 15. 5. '42.

H. Jón Pálsson!

Kosi vinur!

Bestu þakki fyrir þetta
sem hefur ljósan vott um hjálpsfysi
þína og vinnu.

Ég sendi þér Stefín, sem þú
badst mig um og þessi mín nýgj
skammtlykt, ef þú gætir fundit
þessdýft þá er þess.

Ég er búinn að yrkja salu úr
lagit, sem Páll Erlafsson vaddsetti.

Prof. Ásm. Gudm. sa hann í dag
og vardi að sé þessdýft hann eitt bit
besta, sem hann hefur sétt eftir mig.

Éf leit þín hefur þessdýft veltu í þess
eftir veltu þess. Þú gætir þess
þessdýft að þú hefur þessdýft
og getum úr þessdýft veltu úr
þessdýft. Þessdýft þessdýft þessdýft

kl. 2 e. h. Kos þessdýft Páll Erlafsson

Ellib. 19.5. 192.

Hö. Jón Pálsson!

Kosi vinur!

Ég þakka innviðlega fyrir sendingu,
lagit við jólasalmum. Ég er nú þegar
búinn að lora lagit af blaðinu
og þínast það hálitlegt og tilkomumikil.

Ég hef sent P. Fróisýni salmum:

Mjökkt er af þó, sem ég orti við lagit,

sem hann vaddsetti og einnig

sendi ég honum þessum salmum.

Mér þótti verð um, ef þú gætir

sínt honum við tækifari þessa lag

og þótt þú undir hann, hvernig

honum þótti lagit fara með

salmum í heild. Ég munt tilvitna

á þessum: Sæ þú sýni sáðum. Vilja

gjöra þú vel og lapa honum at

líti á Stúdentablaðið.

Með Kosi þessu!

Emil Thorsen

Ellis. 20. 5. '42

Kosi þú Pálsson!

Í gær skrifaði ég nokkurn tíma,
sem ég vona af þú hafis þengið.
Ég er mjög hoptinn af laginu, sem
þú sendir mér og er oft, at vanta
þú. Þú einn sem ég elki er
ánægð með, at at áhersluver
í laginu og þrotum þora ekki
samant, þú hefur einstaka ljátlina
byrja á áhersluveru forskeytis-
atkvæði. Þútt vori í lagi, ef ég
hefti okk salmin þannig, at hver ljátlina
hefti byrja á studdu áhersluatkvæði, t. d. i.
Dýrt kreft blóðs og doctur þyllt og þrost,
dreyrum þánum varpað gín þess í.
Veldhafur heimans þjórnara Krish,
krossfestu, hója og brá hann enn á mig.
Lát þú sí, Dóttir, kúga í vebot val
voni og þú, at mannskynd hjartað íl.
Til þins vés þógnun. Heys vót þenatal,
þú heimans mikla ljós og koolitessól (E.M.f)

Ef þú vill motti þoefta dælit
áherslunnunni í laginu. Það segir
þú um það? Þú hefur líka dælit
í þessum, að gæta annar rúlu
sinnar þessu lagi, en stúli veit
ég hvort af þú myndir. Vilstu gæta
vel af þessum með rúlu þessu
sem hefur þú séð áður, ef þú
hefur þessu?

Ég sendi þú nokkur lagi, sem ég hefur
selt þessum í veður af gættum minni
með þessu vísindalega líkum
af þú ástungu þessu. Ef þú svo
þessu einu þessu til minni
vandor þessu þessu, getur þú
hefur hvort þessu þessu
skrifum þessu. Þessu þessu þessu
þessu með skrifum þessu.

Ég sendi þessu einu siltu siltu
eftir siltu minni, sem þessu í júlí
þessu siltu minni í veður. Þessu siltu
þessu lagi þessu þessu og þessu
af þessu veður eins þessu með lagi
með þessu eins og veður minni
júlí. Þessu þessu og þessu siltu

Ellis. 21.5. '42.

Körs vinur!

Alsi þínar, að ég væri að
senda þér þáskasalmurinn sem
þú ert svamin, þú áir þú
hefði hann stöðugt orðið lítill
þessu formi. Ég ætla að senda
þér þessum hvern einum skammt
og langar mig til þess að senda
þessum lagið með, en þú ert
mikið stöðugt til þess að skapa
þú ert. Það er að þú ert
gjöra þú vel og skapa þú minn
þú ert mig á þat, sem ég væri
senda þessum.

— Ég mig svokur þú ert þú lag
mit jöfnuninni minni!

Þú ert þú á vöðublöðin
eftir völd; ég get hveinskjót þú
þessum.

Þú ert þú! Þú ert.

Ellib. 25. 5. 142.

Kori þor Pálsson!

Funnit þakkaði þyris bæt þitt,
sem varð mér til mikillar ánægju
og bætur þakki þyris lögin.

Minna þú um lag Bach's voru
svo fögr og skildly, að þú varst
nógur efrindur í þyrum ljót,
þyris þann, sem með þú þyrum
að fara, en þennan mest og aldrei
matur til þess at vinna ús þú
og komu þú í ljóðronu þyrum.

Þú at segja ús og þyrum at þú
lagit af bláðum og varst skil
vístaklygn þyrum af þú.

En ús veit at þú þyrum manna,
þú vit ús þúðist og þyrum mest
skil ús þú at þyrum um at lagit
ús svo þyrum sem þú þyrum, þyrum
þú ús vel þyrum með öllum ríðum
enda vel Bach úm af þyrum
míðum of þyrum þyrum
ú þyrum ús.

Fróðasunnusáhrnus.

Send mér eld í anda
eilíftas ús heimi,
drottinn. Lífs af lindum
ljós þitt til mín streymi.
Grafist gamlas sorgir,
gleymist dagsins meta.
Sálu mína sigri
sókn til þinna hoda.

Kraft af krafti þínum
Kristus lát mig þinna.
Veit mér sýn til sólar.
Sigur lát mig vinna.
Hlekkji láttu brokkva.
Hími láttu af jörðu.
þegar noproast metis
nótt að degi gjörðu.

Helga þú mitt hjarta
helgum anda þínum.
Þrudvegi þú sigis

innst í huga minnum.
Minntu lí á minas
mörgu, stóru syndis.
því þú í bustu
þinas þólelts lindis.

Kom þú Kristur hoda,
kom í djót og veldi.
Hjarta heimsins skirdu
hinna krafti og eldi.
Bodskapur þinn bréttis
blessun löndin yfir.
þúsundföldas þakkeis
þes, sem í oss lifis

24. maí 1942

Ólafur Þ. Jónsson

mett 6/8-42

Herra Jón Palsson!

Þessi vinn!

Mér líkadi þér að hafa lagit sem þú sendir mér vit hvítasunnusálminn vegna þess, að þú ert góðlingur, vortu 2 atkvæðum lengri en vera þar.

Jeg hef þú ort myn salin vit lagit, sumarsálin, þú sagðir mér, að lagit byggi hvíslandi meðan undirvaddinnar nita, og hef jeg samit salminn í samverni vit þetta, ef vera þyngni, að lagit gæti mint á vobla, er þyngni í gróndilvord.

Jeg hef lagit vitaf sögunni um Elia spámann þegar Gud kom til hans í himnum blíta þle. Jeg hef einnig samit salin, vit lagit in Koralvík bæðis.

Jeg sendi þér báða sálmanna og þak þú þér að senda mér þá aftur.

Í þessum datt mér í hug it þó um malum þínum um sjátt lagit, sem þú skrifaðir mér í brífu þínum.

mett 6/8-4/2

1

Í blöndum blíta blá.

(Met önnu lagi).

Blöndum blíta hjatar

blöndum öngu öndur.

Yfir hantri hvílir

helgi, ró og grítur.

Stöðgar ilmi anda.

öngar blöndagrunn.

Stöðgar öngur til hvíta

hefst á slitari öndur.

Stöðgar öngur hvíta

öngur á hvíta blá.

Stöðgar öngur hvíta

öngur blöndum öngur.

öngur öngur blíta

öngur öngur öngur.

2.
Ljós hann varð er ljósi
landi sinn og fjöt.

þú í blönum blíta
birtist ok at niðu.
geistlasindri sólar.
sumri og vorsins hlýja.
Ljósi dags og lídum
betur dýrt þú er.
Vorsins blomavegur
vidni um þig her.

Þou með kraft af trúnum,
Skollum lál oss þinna
þyri fösturgrötu
þúur stöf at vinna,
þeja þannum þerra,
þelga þer vort staf.
ljós er megi ljós
láta þjót i arf.

Nú vor andi nemi
náttúrunnar Lúgu.
Róm í þrafti og mildi,
Skalla ljóðum engu,
ei úr stormsins stríða
selyr né þrumugauj
- batókan þeim lát berast
blánum þíta í

Leifar M. Jóhannsson

met. 6/8-4/2

3

Í allra sálmamessu.
(Lag úr Svíralbók Bachs 1209)

Þú heimsins mikla sálma ól,
er sigr lifsins veitir,
og limnu þeirri, er dautnum ól,
í dag og umt breytir,
er afdrif þelexir atains þú
á vísantleikans vegi.
Í autmjótt þat ver nefnum mí
at nátt þú bregstist eigi.

Þú veist þat best, hve brant er háll
og brótt í heimi vorum
og margt, sem villir vora sál
og veldur dreyra í sporum,
hve freisting mörg oss metir þér
og metir blith at heyrá,
und lifsins þróun á blindsker þer,
og brotsjör guyr á eyra.

Þótt fall og krösum hendi brátt,
og hvarfli vinnu glur,
þú sagast eigi þyggst og nátt,
þú sildrög veist og skilur,
ess börnum þínum bregstu ei,

4.

þótt bregtumst ver um af,
og bylgjur lípsins brotist fley
vort heri af Simans sævi.

Ó, gef, at þér, sem haldist heims
om hafa, sælu njóti.
Met ljósi þínu lýstus þeir,
og lát þá sigur þinna.
Ér lendum vér af lípsins mar,
þá latena jarðlípsundir.
Oss blessum eilíf líti þar
og bjartir endurfundir.

Oss gimsteinn lípsins gefinn er
af garðen og mistennu þinni.
Hans, ljós, þú vilt, at lýsi þér
og ljósi í eilíftími.
Ó, verdu oss þat eilíft stjól.
sem öllu í fjögnat breytir,
þú, heimsins mikla salna sól,
er sigur lípsins veitir.

Einar M. Jónsson

O, Jesús Kristus, herri há.
5. síða:

O, Drottinn Jesús, dýrt sí þú	6
um daga? og nótur alla tíða.	9
Um þína tíu ass kala þú	8
á tungumálinum allra ljá.	9
Þátt stríð og róstur heimur þú,	9
og þrygji völdug sýkja þá.	8
Þátt heilagt Krósmark haggast sí,	9
í himinanna Kóleiko þá.	8
á mannlífs vegi.	5

G.M.f.

Ellisheimilium 5/10 '43.

Þessi einur:

Ég er að yrkja þessum einum fjarða þinu, Pál Bjarnason
skólastjóri, ofit eini minningar frá þeim Lina
er hann fór með okkur skólalöngun upp á heiti
og sýndi okkur fjallaþringum. Ég er manni eitthvað
úljóst, rétta röt á þeim fjöllum, sem sjást frá
Stóteseyri standa upp á Reykjanesfjallgarðinum.
Veldu þú svo vel og skrifu mér nokkrar línur
og segðu mér rétta röt á þeim frá norðri til
sútna? Þú ert Vífilsfell gnafa ~~það~~
húsnámsdat uppí heitin? Er ert Grönskog
á Stóteseyraheiti? Þú ert Langjökull þáttur?
Ég man að nokkur hlutur hans sést af Skeitunum.
Ég hef verið mjög lasinn á löngum tíðum og
þykki mér illa til að fá heimsóknir, en langar
þú til að tala við þig ef ég laðast aftur.

Verdu blessatur og vell.

Linn M. Guðsson